

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-64080; תלה"מ 18-10-36145

בפני כב' השופט יהורם שקד

בתלה"מ 18-06-64080:

התובע: פלוני

ע"י ב"כ עו"ד אבישי יפתח

נגד

הנתבעת: פלונית

ע"י ב"כ עו"ד קלמן קרני

בתלה"מ 18-10-36145:

התובעות: 1. פלונית

2. פלמונית

ע"י ב"כ עו"ד קלמן קרני

נגד

הנתבע: פלוני

ע"י ב"כ עו"ד אבישי יפתח

פסק דין

א' – ההליכים שבפני:

1. הצדדים, התובע והנתבעת בתלה"מ 18-06-64080 (להלן: האיש, האשה – בהתאמה) הם בני זוג לשעבר, שהתחתנו, התגרשו, והתחתנו בשנית, ולהם חמישה ילדים, כאשר התובעת 2 בתלה"מ 18-10-36145 היא הצעירה שבהם, ילידת ינואר 1998 (להלן: הבת). בעניינם של הצדדים קיימים כ-20 תיקים קשורים מאז שנת 2000 ובעניינים שונים, וזאת רק בבית המשפט לענייני משפחה במחוז ת"א (תיקים נוספים התבררו גם בפני בית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון ובערכאות הערעור הרלוונטיות וכן בבית הדין הרבני האזורי, בית הדין הרבני הגדול ואף בבית המשפט העליון). מטבע הדברים ומאחר ועניינם של הצדדים מעסיק את בתי המשפט כמעט שני עשורים, ניתנו החלטות גם מאת מותבים קודמים.

2. כעת, התובעות התלויות ועומדות הן תביעתו של האיש להורות על ביטול תשלום דמי המדור לאשה בתלה"מ 18-06-64080, כפי שנקבע בפסק הדין מיום 23.8.10 על ידי כב' השופטת ח' רוטשילד (להלן: פסק הדין) ותביעתה של האשה להורות על חיובו של האיש במזונותיה ובמזונות הבת, בתוספת הוצאות מדור ואחזקתו בתלה"מ 18-10-36145.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-64080; תלה"מ 18-10-36145

3. באשר לתביעתו של האיש; בסעיף 32.3 לפסק הדין נקבע כי האיש ישלם לאשה, לאחר פינויה
מדירה בה התגוררה, דמי מדור בסך של 420 דולר ארה"ב לחודש, כפי ערכם בשקלים. יוער כי
בפסק הדין, לא נקבע מועד לסיום החיוב במדור. ביום 9.11.17 פינתה האשה את הדירה, זאת
לאחר נקיטת הליכי פינוי כנגדה ולא לפני שהערימה קשיים משמעותיים בקיום פסק דין,
שהורה על פינויה. בתביעתו טוען האיש, כי התנהלותה של האשה, לרבות סירובה לקבל את
גטה וחוסר תום ליבה, מביאים להפסקת חיובו במדורה הפסוק.
7
4. באשר לתביעת האשה; כארבעה חודשים לאחר הגשת תביעתו של האיש, פנתה האשה בתביעה
שכותרתה: "כתב תביעה שכנגד בענין מזונות ומדור" (כך במקור), המחזיק 160 עמודי טיעון
ונספחים. בכתב התביעה עתרה האשה, בין היתר, לסעדים החורגים מסעדים שניתן לפסוק
בתביעה למזונות, אשר בהחלטתי מיום 24.1.19 מצאתי להורות על מחיקתם מכתב התביעה
(ר' ס' 22 להחלטה). הלכה למעשה, הסעדים שנתרו מכתב התביעה הם חיובו של האיש
במזונות האשה והבת בסך של 8,173 ₪ ממועד הגשת התביעה, כשהסכום צמוד למדד. כמו כן,
נותר הסעד של חיוב בהוצאות משפט.
15
5. משהצדדים נשמעו והוגשו סיכומים, ניתן פסק דין זה.
17
- ב' – תביעת האיש לביטול מדור האשה:**
19
6. לטענת האיש, ביום 1.12.15 פסק בית הדין הרבני בתביעת גירושים שהגיש האיש כנגד האשה,
כי עם פינויה של האשה מהדירה, יסודר הגט. מוסיף האיש, כי בסופו של יום ולאחר קשיים,
נקבע מועד לסידור הגט ליום 11.2.18, ובמועד זה סירבה האשה לקבל את גיטה. בנסיבות אלה,
טוען האיש כי יש להורות על הפסקת חיובו במדור האשה החל ממועד זה (11.2.18). מעבר
לזאת, טוען האיש כי מזה כשני עשורים שהצדדים אינם מתגוררים יחדיו, ודי בעובדה זו בלבד
כדי להביא לביטול החיוב. עוד ובנוסף, טוען האיש כי האשה קיבלה לידיה סכום של כ-300,000
₪ מידי האיש ומלבד זאת, היא מקבלת חלק מהפנסיה שלו בסך של כ-6,400 ₪ לחודש, שאף
בזאת יש כדי להביא לקבלת עתירתו.
28
7. לטענת האשה, חיובה לקבל גט בוטל על ידי בית הדין הרבני הגדול, ומשכך, עילת התביעה כולה
נופלת. עוד טוענת האשה לפעולות של האיש להביא לנישולה מהרכוש לו זכתה בפסקי דין ולכן
אין להורות על ביטול החיוב במדור.
32
8. אין חולק כי מזה כשני עשורים שאין הצדדים מתגוררים יחדיו ולא מתקיימת ביניהם כל
מערכת המאפיינת זוג נשוי (ר' גם דברי ב"כ האשה בדיון מיום 24.1.19, עמ' 3, ש' 19-22).
35
36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-64080; תלה"מ 18-10-36145

9. ביום 1.12.15 פסק בית הדין הרבני האזורי בתל אביב כי על הצדדים להתגרש, בקובעו: "האשה אינה מעוניינת בשלום בית אלא המצב הנוכחי נוח לה... האשה אינה חפצה בבעלה וכל הקשר הרופף ביניהם הוא התדיינותם בעניין הרכוש בלבד. אין השלום שורר ביניהם בלשון המעטה ויש לראותם כמורדים זה בזה הן לעניין זכות האשה לכתובה והן להגדרת הגר"ח פאלאג'י. ועל הצדדים להתגרש זה מזה להלכה ולא רק למעשה ויפה שעה אחת קודם" (ר' נספח "3" לתצהיר האיש). אימות לדברים ניתן למצוא גם בדברי ב"כ האשה בדיון מיום 24.1.19, עת נשאל "מה ההצדק להוסיף ולחייב את האיש במדור האשה?", והשיב: "שיקיים את פסק הדין של בית הדין הרבני הגדול... שיישלם את מלוא החוב בשיק בנקאי" (שם, עמ' 4, ש' 30 – עמ' 5, ש' 5).
10. ביום 28.6.18 שב בית הדין הרבני וקבע בפסק דין כי על האשה לקבל גיטה לאלתר והוסיף: "ככל שיש לאשה טענות רכושיות הרי שמקומן באותה ערכאה בה נפסקו" (ר' נספח "5" לתצהיר האיש). ערעור שהגישה האשה על פסק הדין המחייב אותה להתגרש, נדחה על ידי בית הדין הרבני הגדול בהחלטתו מיום 5.10.18, תוך שבית הדין הרבני הגדול מצייין באותיות מודגשות ובקו תחתי כי הצדדים: "כבר פרודים כ- 18 שנה..." (ר' נספח "6" לתצהיר האיש).
11. בעקבות פסק הדין של בית הדין הרבני האזורי, פנה האיש לבית הדין הרבני הגדול לאשר צווי הגבלה כנגד האשה לנוכח סירובה לקבל את גיטה ממנו. בהחלטת בית הדין הרבני הגדול מיום 20.11.18 נקבע: "... שמענו את הצדדים ואף דעתנו היא כי על האשה לקבל את גיטה לאלתר... אמנם איננו סבורים כי ניתן להטיל על האשה צווי הגבלה לאור העובדה כי בפנינו הסכמת הצדדים בבית המשפט לענייני משפחה... לאור זאת אין באפשרותנו לאשר צווי הגבלה, כשהבעל הסכים במפורש לכך שסידור הגט כפוף למסירת התשלום המלא, כך שאיננו יכולים לחייב את האשה לקבל גט ללא תשלום על ידי הבעל. אמנם הצדדים חייבים לשתף פעולה במכירת הדירה ולהיפרד לאלתר" (הדגשות לא במקור).
12. לטענת האשה, פסק דין זה ביטל את כל פסקי הדין שחייבו אותה לקבל את גטה כך שבפועל, אין בנמצא כל חיוב המורה לה להתגרש. מנגד, טוען האיש כי החלטה זו ניתנה במסגרת בקשה לאישור צווי הגבלה, כך שפסקי הדין שניתנו על ידי בית הדין הרבני האזורי, לא רק שלא בוטלו, אלא גם לא יכולים היו להתבטל ללא הליך ערעור עליהם.
13. קריאת החלטות שהובאו לעיל, מלמדת כי הדין עם האיש ואנמק. ראשית, לא הוגש ערעור על פסק הדין של בית הדין הרבני האזורי מיום 28.6.18 המחייב את האשה בקבלת הגט, כך שיש היגיון רב בטענת האיש. שנית, בית הדין הרבני הגדול שב ומזכיר בהחלטתו כי "אף דעתנו היא כי על האשה לקבל את גיטה לאלתר", כך שאינני יכול לראות כל טעם באזכור זה, אם וככל שבית הדין הרבני היה מחליט שלא כך הם פני הדברים. שלישית, בית הדין הרבני הגדול חותם את החלטתו בצמד המילים: "... ולהיפרד לאלתר", ללמדך כי החיוב בגט לא נס ליחו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-64080; תלה"מ 18-10-36145

14. אמנם, בית הדין הרבני הגדול פסק כי "איננו יכולים לחייב את האשה לקבל גט ללא תשלום על ידי הבעל", אולם יש לקרוא את הדברים מתוך המסגרת הדיונית שהונחה בפניו, קרי: אישור צווי הגבלה. רוצה לומר, החיוב בגט שריר וקיים, אולם חיוב זה לא ייאכף באמצעות צווי הגבלה, עד אשר ישלם האיש את חובו לאשה.
15. ניתן לסכם את הדברים, לאמור:
- א. הצדדים אינם מתגוררים יחדיו מזה כשני עשורים;
- ב. בין הצדדים אין כל מאפיין קשר של זוג נשוי;
- ג. בית הדין הרבני פסק כי על האשה לקבל גטה;
- ד. הטעם היחידי שיש לאשה בסירובה לקבל את הגט נעוץ בהתחשבות רכושית;
- ה. בית הדין הרבני הגדול סירב לאשר צווי הגבלה כנגד האשה.
16. מלבד כל זאת, אין חולק כי האשה גבתה מהאיש ע"ח החוב סך של כ 300,000 ₪ וכן היא מקבלת את חלקה בפנסיה של האיש בסך של כ 6,500 ₪ לחודש.
17. בצבר כל העובדות דלעיל, הגעתי לכלל דעה ומסקנה כי יש להורות על ביטול חיובו של האיש במדורה של האשה, ואנמק.
18. סעיף 2 לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), התשי"ט 1959, קובע כי אדם חייב במזונות בן זוגו בהתאם לדין האישי החל עליו. במקרה דנן, הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י ולפיכך קמה לאשה זכות עקרונית למזונותיה מאת הבעל. יחד עם זאת, אל לבית המשפט להתעלם מטיבו של קשר הנישואין, וכל אימת שמתברר כי קשר הנישואין אכן קיים על הנייר ועליו בלבד, יש לבחון היטב האם אין בפסיקת מזונות אשה כדי ליתן נופך של חיות מאולצת לקשר שגווע זה מכבר.
- מן הכלל אל הפרט;
19. ראשית, בית הדין הרבני פסק כי על האשה לקבל את גיטה ופסק דין זה שריר וקיים.
20. בהתאם לפסיקה, במקרה של סירוב האישה לקבל את גטה, חרף קיומו של פסק דין לגירושין, אף שלא בכפייה, הרי שבכך יש כדי לפטור האיש מחיובו במזונות האישה. זאת להבדיל ממקרים בהם האיש הוא שמסרב לתת גט לאישה שאז יחויב האיש במזונות האישה עד למועד הגט בפועל (לעניין זה ר' ע"א 571/69 לאה כהנא נ' אליעזר כהנא (פורסם בנבו, 11.11.70) וע"א 592/83 פורר נ' פורר (פורסם בנבו, 19.9.84)). ר' גם פרשנות בית המשפט העליון למשמעותו של פסק דין רבני לגירושין לעניין מזונות אישה הנדונים בבית המשפט ברע"א 4982/92 רות טביב נ' אליעזר טביב (פורסם בנבו 11.94, 17)).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-64080; תלה"מ 18-10-36145

21. שנית, אף אם תאמר כי חיובה של האשה בקבלת גיטה בוטל – ולטעמי, לא כך הם פני הדברים כפי שהוסבר לעיל – עדיין קיומו של פירוד כה ממושך שבין הצדדים, היה מוביל לאותה תוצאה של ביטול חיובו של האיש במדור האשה. בבע"מ 3151/14 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 5.11.15), קבע כב' השופט רובינשטיין: "בהתחשב בעקרונות הדין האישי שעל פיהם עלולה להישלל מן האשה זכאותה למזונות, באו בתי המשפט לענייני משפחה, במסגרת עקרון תום הלב שבדין הכללי, לכלל מסקנה כי גם אם הדין האישי מחייב את הבעל להמשיך ולזון את אשתו, יש מקום בנסיבות פירוד ממושך ונישואין שבאו בפועל אל קיצם ("נישואין על הנייר") לפטור אותו מחובת המזונות" (שם, פסקה ז', עמ' 32).
22. לא אחת נפסק כי אשה אינה שבויה ביד בעלה ובעל אינו שבויה בידי אשתו וכאשר אפסו סיכויי החזרה לשלום בית, כבמקרה דנן, אין כל ערך חברתי בשימור מלאכותי של נישואין על הנייר ובודאי שאין כל הצדקה לעודד המשך קיום קשר חד סטרי זה ע"י פסיקת מזונות לאשה (ראה: ע"א 5930/93 פדן נ' פדן, (פורסם בנבו, 22.12.94)).
23. במקרה דנן, פסיקת מזונות אשה תביא להנצחת הסכסוך, להימשכות ההליכים ולפגיעה בלתי מידתית בקניינו של הבעל. בע"מ (י-ם) 638/04 ח.ר. נ' ר.ר. (פורסם בנבו, 23.1.05) אישר בית המשפט המחוזי פסק דין של בית המשפט לענייני משפחה, אשר קבע שבמקרים בהם האשה מתנגדת לגירושין, כאשר יחסי בני הזוג הגיעו לקיצם, עלולה פסיקת מזונות לטובתה להנציח מצב לא רצוי. כב' השופט דרורי סקר בפסק דינו את ההתפתחות שחלה בפסיקה באשר לזכות אשה למזונות כאשר יש לה יכולת לעבוד ומסקנתו היא שכאשר ברור שמטרת האשה היא "אכן להכעיס או להכניס ידה לכיסו העמוק של הבעל, כי אז רשאי – ולעיתים אף חייב בית המשפט ... להפחית את סכום מזונות האשה או אף לקבוע כי אינה זכאית כלל למזונות". (סעיף 55 לפסה"ד).
24. שלישית, בידי האשה סך של 300,000 ₪ ומלבד זאת היא מקבלת סך של 6,500 ₪ לחודש מתוך הפנסיה של האיש. בנסיבות אלה, לא אוכל לראות את המשך חיובו של האיש במזונותיה ו/או במדורה של האישה (לעניין זה ר' ע"א 7033/93 יאיר נפשי נ' רחל נפשי (פורסם בנבו, 10.8.96)).
25. אשר על כן, עתירתו של האיש לביטול החיוב במדור האשה מתקבלת בזאת.
- ג' – תביעת האשה למזונותיה ולמזונות הבת:
26. תביעת האשה למזונותיה שלה – בשים לב לתוצאת תביעתו של האיש, נופלת מאליה תביעת האשה למזונותיה. למעלה מן הצורך, אציין כי בכתב התביעה לא הראתה האשה כל שינוי נסיבות ממועד פסק הדין שיש בו להביא לחיוב חדש ואם בשינוי נסיבות עסקינן, הרי שמן הנסיבות שהובאו לעיל, ללא יוצא מן הכלל, כגון: חיובה של האשה להתגרש, הפירוד הממושך, קבלת כספים ע"ח הרכוש וקבלת חלקה בפנסיה של האיש – הרי שאלו פועלים לטובתו של האיש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 64080-06-18; תלה"מ 36145-10-18

- 1 27. אשר על כן, תביעתה של האשה למזונותיה, נדחית.
- 2
- 3 28. תביעת האשה למזונות הבת – יש לזכור כי פסק הדין חייב את האיש במזונות הבת, ובמסגרת
- 4 כתב התביעה, לא הראתה האשה כל שינוי נסיבות שיצדיק פתיחת הנושא בשנית. יוער כי הבת
- 5 ילידת ינואר 1998 ובמועד הגשת התביעה, כבר הייתה משוחררת מצה"ל(!!!) ובהיותה בת
- 6 למעלה מ 20 שנים. כתב התביעה הגדוש בעובדות – שבכל הכבוד, לרובן המוחלט אין כל
- 7 רלוונטיות לעניין של הפרק – לא מכוון לכל טענה עובדתית או משפטית שיש בכוחה להקים
- 8 חיוב במזונות הבת, לא כל שכן, לאחר שזו – כאמור – השתחררה מצה"ל ולדברי האב, אף
- 9 עובדת למחייתה.
- 10
- 11 29. בנסיבות אלה, אינני רואה על תועלה או תכלית בהמשך דיון ארוך בנוגע לחיוב שלא קיים, ודי
- 12 באמור לעיל.
- 13
- 14 30. אשר על כן, תביעת האשה לחיוב האיש במזונות ובמדור הבת, נדחית.
- 15
- 16 31. לצערי הרב, והדברים נכתבים במלוא הכבוד, התנהלותה של האשה בפני איננה מיטבית, אם
- 17 נלקוט לשון עדינה. האשה מנהלת את ענייניה המשפטיים מזה כ 20 שנים בדרך בה התוותה,
- 18 וחלילה לו לבית המשפט לייעץ לה ללכת בדרכים אחרות. זוהי זכותה המוחלטת של האישה
- 19 להחליט כיצד להביא את ענייניה וטענותיה בפני בית המשפט או בפני כל ערכאה אחרת, ואולם
- 20 לא ניתן להתעלם מהתנהלות לא פשוטה מכיוונה של האישה, אשר הייתה מושא להחלטות
- 21 ופסקי דין שניתנו בין על ידי בית משפט זה ובין על ידי ערכאות אחרות. לא אחת האשה מעמיסה
- 22 על ההליך המשפטי עניינים לא לו, טוענת באריכות בעניינים בלתי רלוונטיים (ר' החלטתי מיום
- 23 24.1.19), מתעלמת מהחלטות ומפסקי דין קודמים ואף נותנת משקל אפסי למעשי בית דין
- 24 שניתנו בעניינה, אגב מחזור טענות שנדחו. אציין כי רק ביום 26.12.18 באחת מהחלטותיי
- 25 בעניינם של הצדדים, מצאתי לכתוב דברים דומים ואף לצטט מפסק דין של בית המשפט
- 26 המחוזי בשבתו כערכאת ערעור בעניינם של הצדדים, לאמור:
- 27
- 28 8" לצערי הרב, ואין זו הפעם הראשונה שדברים נכתבים; הגשת הבקשה היא המשך
- 29 ישיר להתנהלות דיונית בעייתית מאוד של המבקשת אשר פעם אחר פעם מנסה
- 30 להכניס לתוך הליך משפטי עניינים, בין שנס ליחס ובין שאין להם כל קשר לאותו
- 31 הליך, והכל תוך סרבול ההליך והרחבת גדר המחלוקות, האמיתיות והמדומות.
- 32
- 33 9. לעניין הרחבת גדר המחלוקת, הארכת ההליכים שלא לצורך ואופי התנהלות
- 34 המבקשת, אין לי אלא להפנות לקביעות מפורשות של בית המשפט המחוזי בפסק
- 35 הדין מיום 9.11.16 בעמ"ש 9216-09-15 בערעור שהוגש על ידי המבקשת ואשר
- 36 קבע ביחס למבקשת כדלהלן:
- 37
- 38

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-64080; תלה"מ 18-10-36145

1 יש להדגיש גם כי בסופו של יום מדובר בניסיון של המערערת ובא כוחה לפתוח מחדש
2 פסקי דין חלוטים והסכמות שלהם עצמם שקיבלו תוקף של פסק דין תור מיחזור של
3 טענות שכבר נדחו" (הדגשות לא במקור; ס' 26 לפסק הדין).

4
5 ולאחר מכן:

6
7 "...תמוה כיצד מנסה כיום ב"כ המערערת לפתוח מחדש נושאים חלוטים אלו, שהוכרעו
8 בהסכמה באופן מפורש וברור וכפי שקבע בית משפט קמא יש לדחות ניסיון זה מכל
9 וכל ומן הראוי שטענות אלו לא היו נשמעות, כאשר קיימת מניעות ברורה כלפי
10 המערערת המושתקת מלטעון טענות לגבי זכאותה לבעלות בדירה ולגבי הפיקטיביות
11 של ההסכם וההשלכות לכך על זכויותיה בדירה והעלאת הטענות הנ"ל שוב ושוב
12 מהוות אף חוסר תום לב וניצול לרעה של הליכי משפט" (ס' 31 לפסק הדין).

13
14 **ומוסיף בית המשפט המחוזי הנכבד:**

15
16 "יש להדגיש כי לא מדובר בתיק דנן במצב בו המערערת יצאה מנישואיה בלא כלום,
17 שכן נקבע בפסק הדין כי היא זכאית למחצית שווי הדירה בקומת הקרקע השייכת
18 למשיב ולרבות מחצית שווי חלקו במקרקעין עליו בנוי הבית כולו, וכן במחצית
19 השבחת הדירה בקומה השניה, כך שעומד לזכותה סכום כספי משמעותי, כשהיא עצמה
20 הצהירה שפסה"ד מקנה לה רק זכויות כספיות והצהרה זו קיבלה תוקף של פס"ד
21 בערעורים הקודמים, ברם, נקבע גם כי למערערת אין כל חלק בדירת המנוח בקומה
22 הראשונה ומן הראוי כי המערערת הייתה מקבלת קביעה זו בפסק דין חלוט מ-2010
23 שערעור עליו נדחה בהסכמה ולא מנסה ליצור לעצמה זכויות נוספות יש מאין, תוך
24 התעלמות מהכרעות שיפוטיות, פסקי דין חלוטים והסכמות והצהרות שלה ושל בא
25 כוחה" (ס' 38 לפסק הדין, הדגשות לא במקור).

26
27 על המובא לעיל, סבורני, כי אין להוסיף.

28
29 32. מהיכרותי את הצדדים ואת הנפשות הפועלות, אין לי אלא לקוות כי ההתדיינות בין הצדדים
30 תגיע לסיום מוחלט – מוקדם ככל הניתן. לעניין זה אפנה לפסק הדין בדנג"צ 2789/19 פלוני נ' **בית הדין הרבני לערעורים** (פורסם בנבו, 25.6.18), מתוך דברי כב' השופט י' עמית בבג"ץ
31 409/18 (פורסם בנבו, 25.3.18) לאמור: "הגיעה אפוא העת שהצדדים ילכו איש לדרכו, מבלי
32 שהעותר ימצה את כל זכויותיו הקיימות או המזדומינות... שבדעתו להגיש כנגד המשיבה"
33 (שם, עמ' 5).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-64080; תלה"מ 18-10-36145

ד' – סיכומים של דברים :

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

33. לאור כל האמור לעיל, ובשים לב להתנהלות, הריני להורות כדלהלן :

א. תביעתו של האיש לביטול חיובו במדור האשה, מתקבלת בזאת. תום החיוב הוא ממועד הגשת התביעה.

ב. תביעתה של האשה למזונות אשה והבת – נדחית.

ג. האשה תשלם לאיש שכ"ט ב"כ בסך כולל של 15,000 ₪.

ד. פסק הדין ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ה. המזכירות תואיל נא לסגור כל התיקים שבכותרת.

ניתן היום, ז' תשרי תש"פ, 06 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

יהורם שקד, שופט